

המעשה הוא העיקר

י"ב-י"ג תמוז - חג הגאולה

א. ידוע בפרשת הגאולה ש"ביום השלישי י"ב תמוז, הודיעו לו מבית הפקידות כי חושפה ניתנה לו, ותעודת החופש נתן לו מחר ביום י"ג תמוז², היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, וחוברו יחדיו (על ידי בעל הגאולה, ובמילא, גם על ידי החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"ומא אריכתא"².

פתיחת ימים אלה באופן ד"פתיחת בברכה"

ב. [בתשמ"ח אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח] התחלת ופתיחת ימי הגאולה ד"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, י"ב-י"ג תמוז, בשנה זו צריכה להיות בהתאם להכלל ש"פתיחת בברכה" – "גוט יום טוב³, ומצוה לומר "גוט יום טוב" לכל אחד ואחת מישראל, גם ליהודי אשר בשם ישראל יכונה, לו ולבני ביתו כו"³.

ג. "הימים האלה נזכרים ונעשים", שהמאורע כולו, על כל חלקיו ופרטיו, כולל גם האנשים שהשתדלו בזה כו', הוא באופן ד"נזכרים",

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) מח ע' 7: "כידוע בפרשת הגאולה ש"ביום השלישי י"ב תמוז, הודיעו לו מבית הפקידות כי חושפה ניתנה לו, ותעודת החופש נתן לו מחר ביום י"ג תמוז" (מפני שביום השלישי י"ב תמוז ה' בית הפקידות סגור באופן רשמי), היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, התחלת הגאולה – י"ב תמוז, וסיומה בפועל ממש – י"ג תמוז.

ויש בזה מה שאין בזה: י"ב תמוז – מודגשת המעלה **דהתחלת ופתיחת** ענין הגאולה. ועוד ענין עיקרי י"ב תמוז – יום ההולדת של בעל הגאולה, אשר, ביום זה מזלו גובר.

ובי"ג תמוז – היתה הגאולה **בפועל ממש**, כשקיבל "תעודת החופש" באופן רשמי, שכן, דבר בלתי-רשמי (ובפרט באותה מדינה בימים ההם) לא ה' בר-תוקף כו', (הערה 24: ומזה מובן שגם בשורת הגאולה (בדיבור) לא היתה בכל התוקף הרשמי ועד שה' יכול להיות שינוי שלא בערך כלל באופן שאינו למעליותא כו', ולכן, מודגש יותר שיעקר הגאולה היא כשהדבר בא בפועל ממש, בי"ג תמוז.

ומזה מובן גם בנוגע ללימוד ההוראה מימי הגאולה – שצריך להיות מודגש הן העילוי דסיום וגמר הענין בפועל ממש, שבה מודגש יותר שהלימוד וההוראה צריכים לבוא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר"; ובאופן ששניהם באים יחדיו – שהרי, ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז חוברו יחדיו (ע"י בעל הגאולה, ובמילא, גם הע"י החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"ומא אריכתא"².

2) מח ע' 7-8: "מפני שביום השלישי י"ב תמוז ה' בית הפקידות סגור באופן רשמי), היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, התחלת הגאולה – י"ב תמוז, וסיומה בפועל ממש – בי"ג תמוז. ויש בזה מה שאין בזה: י"ב תמוז – מודגשת המעלה **דהתחלת ופתיחת** ענין הגאולה. ועוד ענין עיקרי י"ב תמוז – יום ההולדת של בעל הגאולה, אשר, ביום זה מזלו גובר.

ובי"ג תמוז – היתה הגאולה **בפועל ממש**, כשקיבל "תעודת החופש" באופן רשמי, שכן, דבר בלתי-רשמי (ובפרט באותה מדינה בימים ההם) לא ה' בר-תוקף כו', (הערה 24: ומזה מובן שגם בשורת הגאולה (בדיבור) לא היתה בכל התוקף הרשמי ועד שה' יכול להיות שינוי שלא בערך כלל באופן שאינו למעליותא כו', ולכן, מודגש יותר שיעקר הגאולה היא כשהדבר בא בפועל ממש, בי"ג תמוז. ומזה מובן גם בנוגע ללימוד ההוראה מימי הגאולה – שצריך להיות מודגש הן העילוי דהתחלת ופתיחת הענין ד"ב תמוז, כולל גם הענין דיום ההולדת, והן העילוי דסיום וגמר הענין בפועל ממש, שבה מודגש יותר שהלימוד וההוראה צריכים לבוא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר"; ובמילא, גם הע"י החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"ומא אריכתא"².

3) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח – התועודיות ע' 4: "ברכה זו אמורה לכל אלו הנמצאים כאן, לכל אלו השומעים את הדברים, ולכל אלו שימסרו ויגיעו אליהם הדברים, ולכל עם ישראל, לכאורה ולכולם יחדיו - כדברי בעל הגאולה במכתבו לחגיגת י"ב תמוז בפעם הראשונה, לפני ששים שנה: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה י"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו ה', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה", שלכן, מצוה".

זכרון חזק, ועד שפועל גם בנוגע למעשה בפועל, "נעשים"⁴.

ד. יש לעורר ע"ד ההכנות המתאימות לחגיגות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז בכל מקום ומקום, כולל ובמיוחד – קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת ויתר עוז בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, ובפרט בהפצת המעיינות חוצה [החל מלימוד תורתו של בעל הגאולה, מאמריו ושיחותיו כו' ובפרט אלו שיצאו-לאור לאחרונה]⁶.

לימוד המאמר ד"ה "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה"

ה. ללמוד המאמר עשרה שיושבים ועוסקים בתורה [אנשים נשים וטף], שכן, הדפסת מאמר זה והפצתו לחגיגת י"ב תמוז הראשונה, מהווה הוראה נצחית ללמוד מאמר זה בימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז בכל שנה ושנה⁷.

ו. הנ"ל יהי' באופן דלימוד ברבים, כמובן מתוכן כללות המאמר והמכתב שרצונו וחפצו של בעל הגאולה שילמדוהו ברבים דוקא, באופן ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה"⁸.

ז. בלית ברירה יכולים להסתפק גם בלימוד בפחות מעשרה, עד ללימוד ביחיד, אמנם, מובן וגם פשוט, שלכתחילה יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' הלימוד בעשרה דוקא⁹.

עריכת ההתועודיות בי"ב-י"ג תמוז עד ט"ו בתמוז

ח. ההתועודיות [צ"ל] בסדר מסודר, וביחד עם זה יהי' בזה גם

4) תשמ"ח שם ע' 10 הערה 35: "להעיר, שכל הענינים הקשורים ליהדות הם באופן ד'נזכרים ונעשים", כלומר, גם מאורע שאירע לפני ריבוי זמן, ובנד"ד, יותר משישים שנה, ה"ה באופן ש"הימים האלה נזכרים ונעשים" שהמאורע וכו". ושם ע' 10: ". פרשת המאמר והגאולה הקיפה ואיחדה את כל הסוגים שבישראל - לא רק אלו שהיו בד' אמותיו של בעל המאמר והגאולה, ולא רק במדינה ההיא, אלא בכל המקומות בכל החוגים וכו' - הן בנוגע לשמחת הגאולה, והן בעת המאסר, בנוגע להשתדלות בפעולות ההצלה בדרכי הטבע, (הערה 34: דאף שהגאולה היתה נס גלוי, מ"מ, ה' צורך גם בפעולה והשתדלות בדרך הטבע) כידוע ומפורסם. ועד כדי כך, שאחד מראשי המתעסקים בפעולות ההצלה ה' דוקא יהודי שלא היתה לו שייכות (לכאורה) לבעל המאמר והגאולה - יהודי שחי במדינה אחרת, בחוג אחר, ובהנהגה אחרת לגמרי מזו של בעל המאמר והגאולה - יהודי אשר בשם ישראל יכונה, ואעפ"כ ה' הוא אחד מראשי המתעסקים בפעולות ההצלה כו' - יהי' זכרו ברוך".

ולהעיר מש"פ חוקת-בלק, חג הגאולה י"ב תמוז תשמ"ט - התועודיות ע' 15: "ויש להוסיף, שגם בהשתדלות אצל שרי המלוכה לשחרורם של רבינו הזקן וכ"ק מו"ח אדמו"ר, ה' חלק גדול ועיקרי **לאומות העולם**, אשר, כ"כ מהם השתדלו ופעלו לגאולתם, כידוע בדברי הימים ההם".

ולהעיר מליל ט"ו תמוז - ב"יחידות" תשמ"ט - התועודיות ע' 24: "גם אוה"ע נטלו חלק בגאולתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כמסופר בקונטרס המאמר והגאולה, ועוד יותר - בדברים שבעל-פה, הן הענינים שנתפרסמו כבר (אם כי לא בדפוס, מאיזו סיבה שתהי', והן הענינים שלא נתפרסמו עדיין".

5) ש"פ חוקת-בלק, חג הגאולה י"ב תמוז תשמ"ט - התועודיות ע' 12.

6) ש"פ חוקת תש"נ - התועודיות ע' 409.

7) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועודיות ע' 13: "בודאי ישנם כאלו שכבר למדוהו, וימשיכו בזה, ויפעלו גם על אחרים (האנשים והנשים והטף) שמהם יראו וכן יעשו, ועאכ"כ אלו שמסביבה שונה ומשונה לא למדו עדיין מאמר זה - ישתדלו ללמדו במשך ימי הגאולה, וכאמור, ללמדו ברבים, בעשרה".

ביום ראשון ח' תמוז תש"נ חילק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לאנשים נשים וטף, המאמר "עשרה שיושבים" תרפ"ח.

8) תשמ"ח שם ע' 13. וראה ש"פ חוקת תש"נ - התועודיות ע' 409: "מתחיל מההוספה בשיעורי תורה ברבים (ובפרט בתורתו של בעל הגאולה) באופן ד'עשרה שיושבים ועוסקים בתורה" (כמודגש בהמאמר (והמכתב) דבעל הגאולה לחגיגת י"ב תמוז הראשונה, שבודאי ילמדוהו), כמדובר בארוכה בתקופה האחרונה".

9) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועודיות ע' 13: "ולאילו מהשומעים את הדברים (ובפרט במקומות רחוקים - ע"י ה"הוקף" וכו') שיטענו, איך יוכלו עתה, **באמצע הלילה**, לקבץ עוד תשעה אנשים כדי ללמוד עמהם מאמר חסידי? ובפרט - ממשכיכם לטעון - שהלימוד צריך להיות לא רק בפסוקים מתושב"כ שהובאו במאמר, אלא גם לימוד תוכן המאמר, תושבע"פ (שצ"ל באופן של הבנה והשגה התורה, עד לפנימיות התורה, ולכל ראש לימוד ה"מסור-השכל" ב"החי יתן אל לבו"! המענה לזה - שלאחרי ההתחלה ד'עשרה שיושבים ועוסקים בתורה", ממשך, "ומנין אפי' חמשה כו', ומנין אפי' שלושה כו', ומנין אפי' שנים כו', וברכתך", שמזה מובן, שבלית ברירה יכולים להסתפק גם בלימוד בפחות מעשרה, עד ללימוד ביחיד. אמנם, מובן וגם פשוט, שלכתחילה יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' הלימוד בעשרה דוקא, כמובן מתוכן כללות המאמר והמכתב שרצונו וחפצו של בעל הגאולה שילמדוהו ברבים דוקא, באופן ד'עשרה שיושבים ועוסקים בתורה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אברהם משה וזוגתו מרת לבנה בינה שיחיו גרינשטיין

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הרוצה¹⁹ יכתוב ע"ג פתקא מיוחדת דבר חדש, ומה טוב – ג' דברים
חדשים שעשה במשך השנה²⁰, [מעשים בפועל ממש שעשה הוא²¹],
ברוחו של בעל הגאולה [למסור על האוהל של בעל הגאולה^{22,23}].

יד. תכליתה ומטרתה של הצעה זו²⁴ – לעורר את אלו שכל הענינים
שעד-עתה לא פעלו עליהם ("עס האט זיי ניט דערנומען"), רחמנא
ליצלן, שכולי האי ואולי יתביישו מעצמם שאינם יכולים למלא
הצעה פשוטה זו²⁵!

טו. כל²⁶ האמור שייך לאנשים נשים ואפילו לטף שלא עושים זאת
בתכלית השלימות ד"לשמה", העיקר הוא, שמביאים את הטף

ימי הגאולה ניתוסף חידוש באין-ערוך, על כדי כך שנחשב ל"חיים" לפי ערך המצב שלפ"ז . .
ולכן, כדאי ונכון לקשר זה עם דבר חדש בנוגע למעשה בפועל.
ובהקדמה - שרואים במוחש שגם לאחר אריכות הדיבור מקירות הלב כו' (מ'רעדט זיך
אויס די הארץ), לא יודעים (או שעושים עצמם כלא יודעים) מה צריכים לעשות בפועל ממש,
מכיון שלא פועל באופן בורר, "קמץ אלף א", עד שאין מקום לספק בדבר. ולכן באים בזה
הצעה חדשה באופן מפורט בנוגע למעשה בפועל - שכל הרוצה וכו'.

(19) שם: "לא באופן של הכרח, כמובן, כי אם, ברצון הטוב, ומתוך שמחה וטוב לבב".
(20) שם: "מ"ב-ג"ג תמוז דשנה שעברה עד י"ב י"ג תמוז דשנה זו".
(21) תשמ"ח שם ע' 6: "לא רק מחשבה טובה, או דיבור טוב, נתינת עצה לזולת, עד לפעולה
שהזולת יעשה מעשה בפועל, אלא מעשה בפועל **שעשה הוא**".

(22) תשמ"ח שם: "ובנוגע לפועל: כאמ"א יכתוב ג' דברים חדשים שעשה במשך השנה,
ויחתום שמו ושם אמו ושם משפחתו, ויכניס בתוך מעטפה מיוחדת (מבלי לערב בה ענינים
נוספים), וירשום ע"ג המעטפה שמו ושם משפחתו (כדי שיהי' קל למיין ולדעת ממי נתקבל
וממי לא נתקבל), ויצין גם ח' גדול, ר"ת "חדש", שידעו שתוכנה של המעטפה הוא בנוגע
לדברים חדשים, וגם ר"ת "חשאי", מכיון שתוכנה יסאר באופן חשאי, שנועד אך ורק למסור
על האוהל של בעל הגאולה".

(23) תשמ"ח שם. וראה ש"פ ואתחנן תשמ"ח - התוועדיות ע' 157: "זהו א' הטעמים
לבקשה והצעה (בימים שלפ"ז, וגם בימים האחרונים בקשר לכינוס השלוחים) שיכתבו ג'
פעולות טובות שעשו במשך השנה החולפת - כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק בנפשו
מהפעולות במילוי השליחות והצפת התורה והיהדות והמעיינות חוצה כדי לקרב את הגאולה,
כשיצטרך לכתוב (לא רק לעצמו, אלא למסור לבשר ודם) **אלו הם הפעולות הטובות שעשיתי,**
ואז יראה ויוכח בעצמו (ללא צורך לשאול אצל ה"רב" שלו - עשה לך רב") האם יש לו עוד
מה להוסיף!...". ושם הערה 120: "להעיר מהנהגת כמה בעלי עשרה ש"ה להם פינקס מיוחד
שבו היו כותבים המעשים טובים כו'. ואף שאין זה דרכם של חסידים, שאינם זקוקים
ש"ה פינקס" יזכיר להם, אלא זוכרים בעצמם כו', מ"מ, יש מקום לכך באופן חד-פעמי (כשרואה
בעצמו שיש צורך בכך כו'), כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק".

ושם ע' 166: "ובפרט לאחר שיהגו ידועות כו' מאלו שאינם ידידים כו',
(כ"ק אדמו"ר מ"א חייך, ואמ"א: ידוע שבנינו שידוכים לא סומכים על הברור אצל
הידידים של המדוברים, כי, בהם לא יכולים לדעת בוודאות כל האמת כו', אלא מבררים אצל
אלו **שאינם ידידים**, וכשומעים מהם רק מעלות אזי יודעים שזוהי "כלה נאה וחסודה" (לא
רק לשיטת ב"ה, אלא) גם לשיטת ב"ש! -

ויש להניח שכוונתם (של אלו שאינם ידידים) היתה רצו' - כדי שיעוררו אותם לעסוק
במילוי השליחות כו'.
ולכן, הוחלט לשאול **אצלם** - שידווחו **הם בעצמם** על ג' פעולות טובות שעשו במשך השנה
החולפת. וכשנתקבל המענה מהם על הפעולות הטובות - לאחר שברחו בודאי את הפעולות
הטובות והמשובחות ביותר - ננקוט בלשון המעטה ונאמר שלא נראה שהי' צורך במשך זמן
של שנה שלימה כדי לבצע פעולות אלו!...

זאת ועוד: מהמענה של ראש המשפחה - יכולים לשער את המצב אצל שאר בני המשפחה,
שהרי, לקטנים מספיק לעשות **חלק בלבד** ממה שעושים הגדולים, ובמילא, יכולים לשער מה
שנשאר כבר לאחר סדר ההשתלשלות עד שמגיעים לקטן שבמשפחה!"

(24) תשמ"ח שם ע' 6: "שבודאי אינה כדי להביא לידי גאווה וישות וכי"ב".
(25) תשמ"ח שם: "נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, "האט זיך אויסגעגעסן די הארץ" ומסר
נפשו שיעסקו בנינו העבודה במעשה בפועל, ואילו הוא אינו יכול להמציא מתוך תקופה של
שנה שלימה ג' מעשים שעשה בפועל ממש ברוחו של בעל הגאולה!

ואין צורך במעט אלו מעשים הם לפי רוחו של בעל הגאולה - מכיון שכנאו"א יכול לשער
זאת בצדק, בהכירו את בעל הגאולה - הן אלו שזכו להכירו בעצמם כו', או שמעמו אודותיו
והכירוהו מתורתו, מאמריו ושיחותיו, שבהם הכניס את עצמותו [כשם שהקב"ה הכניס את
עצמותו בתורה, כמאמר "אנא נפשי כתבית יחבית", ועד"ז ב"צדיקים (ש)דומין לבוראם"],
ובמילא, יכולים לשער אלו מעשים הם לפי רוחו של בעל הגאולה (לאו דוקא במוסדות שלו,
אלו לפי רוחו), שעליהם מסר נפשו כו', ותבע במאמריו ושיחותיו שיעסקו בהם באופן
שיחדרו את כל מציאות האדם, כולל ובמיוחד - מעשים לפי רוחו של בעל הגאולה בקשר
ובשייכות לגאולתו, אשר, כדבריו, "לא אותי בלבד גאל הקב"ה . . כי אם גם את כל כו' וגם
את אשר בשם ישראל יכונה", ועאכ"כ תלמידי ותלמידי תלמידיו וההולכים בדרכיו כו'".

המעלה שלמעלה מסדר. ומוכן שצריך להיות הקפדה בענין ההגבלה
בשתייה, הגבלה הקשורה עם ענין שלמעלה ממדידה והגבלה¹⁰.

ט. [בתנש"א אמר] לעשות גם את כל ההכנות המתאימות לסדר
התוועדיות בקשר עם חג הגאולה בכל מקום ומקום ביום המתאים לפי
תנאי המקום - ביום די"ב תמוז, או י"ג תמוז, או בשני הימים, או גם -
בימים שלאחרי זה, ובפרט ביום השבת [ראה לקמן אות יא, יח]¹¹.

י. והתוועדיות שבהן כמה וכמה מישראל מתאספים יחדיו, ואיש את
רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק - בקבלת החלטות טובות והוספה
בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, והפצת המעיינות חוצה¹¹.

יא. [בתשמ"ט אמר] בודאי ינצל¹² ימי סגולה אלה - י"ב תמוז, עד
ל"ט"ו תמוז¹³, שבו "קיימא סיהרא (דחודש הגאולה) באשלמותא",
שלימות הגאולה¹⁴, שלשה ימים, "בתלת זמני הוי חזקה" - לערוך
ולהמשיך בהתוועדיות דימי הגאולה [וראה לקמן אות יח]¹⁵.

יב. [בהתוועדיות אלו] יתעוררו ויקבלו החלטות טובות בנוגע לכל
הענינים [האמורים לעיל], ומה טוב - שבכל א' מהתוועדיות אלו יהיו
שלש החלטות טובות¹⁶, בג' הקוין דתורה תפלה וגמ"ח, וכיו"ב¹⁷.

הצעה חדשה - התעוררות ע"י כתיבת ג' דברים טובים שנעשו
יג. [בתשמ"ח הציע כ"ק אדמו"ר מה"מ] הצעה חדשה¹⁸ - שכל

(10) ראשי דברים ש"פ חוקת תשנ"א: "כאן ארגון התוועדיות בסדר
מסודר . . ישנם אמנם כאלו שנקראים "שפיץ-חב"ד", ולכן הם חושבים שהגבלות אלו לא
נאמרו בנוגע אליהם. וע"ז אומרים להם - דוקא משום שהוא חושב שהגבלות לא נאמרו
בנוגע אליו, לכן הכוונה בדברים היא דוקא אליו! ומה שהוא טוען שהוא "שפיץ-חב"ד" - הרי
ראשית, זהו ספק אם הוא "שפיץ-חב"ד"; ושנית - לא זהו ענינו של "שפיץ-חב"ד"! ענינו של
"שפיץ-חב"ד" אמיתי הוא - הוספה בהפצת המעיינות חוצה, שזוהי "חוקה חקתית, גזירה
גזרתי, ואין לך רשות להרהר אחריה" דרבותינו נשיאנו, בין אם הוא מבין זאת ובין אם לאו".
(11) ש"פ חוקת תנש"א - התוועדיות ע' 442.

(12) וראה שיחת מוצאי י"ג תמוז תשמ"ט - התוועדיות ע' 18: "וכדאי ונכון ביותר להוסיף
ולהמשיך ההתוועדיות דימי הגאולה במשך **שלושה ימים** - "החוט המשולש" - עד ל"ט"ו תמוז,
שבו "קיימא סיהרא באשלמותא", השלימות חודש תמוז וימי הגאולה שבו. ויש להוסיף
בהעלוי דחמשה עשר בתמוז - שנוסף על השלימות דמנין ימי הלבנה (קיימא **סיהרא**
באשלמותא), יש גם השלימות ד"**חמה**", כידוע שתוקף החמה בתקופת תמוז מורה על תוקף
הגילוי ד"**שמש** (ומגן הוי' (אלוקים))".

(13) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז, תשמ"ט הערה 95 - התוועדיות ע' 12: "כולל גם היום
שביתניים - י"ד תמוז ואדרבה - יש מעלה בג' הימים י"ג י"ד וט"ו תמוז, שלהיותם ימי המעשה,
יכולים לפעול בהם ביתר שאת וביתר עוז, גם באופנים שאי-אפשר לעשותם ביום השבת".

וראה שיחת מוצאי י"ג תמוז תשמ"ט - התוועדיות ע' 19: "ובפרטיות יותר - בנוגע
להתוועדיות במשך ג' ימים: נוסף על ההתוועדות דיום השבת קודש י"ב תמוז, יש להמשיך
בהתוועדיות במשך ג' **ימים לאחר השבת** - י"ג תמוז, י"ד וט"ו תמוז, אשר, בג' הימים
שלאחרי השבת יש מעלה לגבי ג' הימים שבהם נכלל גם יום השבת (י"ב תמוז, י"ג תמוז וט"ו
תמוז, ללא י"ד תמוז), כיון ששלשתם **ימי החול**, ויכולים להוסיף גם בהענינים שאי-אפשר
לעשותם בשבת, כמו, צדקה בממוץ, וכן ההשתתפות עם כ"כ מישראל (לשמחם וכו')
שנמצאים בריחוק מקום, על ידי הטלפון וכי"ב".

(14) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 97 שם: "להעיר, ששלימות הגאולה היא לאחר שחזר
לביתו - בט"ו תמוז, שאז יכול לבדך ברכת הגומל".
(15) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 99 שם.

(16) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 99 שם: "להעיר מפס"ד הרמב"ם שאפילו ע"י מצוה
אחת, "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה",
ועאכ"כ **שלש** פעולות טובות, ובצירוף הפעולות **דברים** מבנ"ה".

(17) שם ע' 12. וראה שיחת מוצאי י"ג תמוז תשמ"ט - התוועדיות ע' 18: "ומה טוב ומה
נעים - שבכל יום מג' הימים (שבהם ימשיכו ההתוועדיות דימי הגאולה) יקבל כל אחד ואחת
על עצמו ג' ענינים, ג' פעמים ג', ככל הרמזים שיכולים לומר בזה, אפי' יאמרו רמז ללא יסוד,
כיון שע"ז יתוסף בעניני טוב וקדושה, בכל ג' הקוין תורה עבודה וגמ"ח כולל גם כפי שכל
אחד מהם כולל ג' קוין, ג' פעמים ג' כנ"ל".

(18) משיחות ימי הגאולה יב-ג' תמוז תשמ"ח - התוועדיות ע' 5: "ועד"ז בנוגע לכללות
ענין הגאולה (הקשורה עם ברכת הגומל דארבעה שצריכים להודות, שסימנם "חיים") -
שבבוא ימי הגאולה דשנה חדשה צריך להיות חידוש בכל עניני הגאולה באופן של חיים
חדשים, כלומר, אף שגם ברגע שלפני ימי הגאולה הי' אצלו תוקף החיות, הרי, ברגע ההתחלת

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אברהם משה וזוגתו מרת לבנה בינה גרינשטיין

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ. ד) ללמוד את מאמרו של בעל הגאולה, דיבור המתחיל עשרה שיושבין ועוסקין בתורה תרפ"ח [ראה לעיל אות ד ואילך]³².

כא. ה) לומר וללמוד את פרק [ק"א] בתהלים³³, ביחד עם מפרשי תהלים, ובפרט רשימת הצמח צדק על הפרק. ונוסף לזה – תן לחכם ויחכם עוד, כפי שכא"ו יכול להוסיף בעבודתו בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור³⁴.

גאולה פרטית לכל אחד

כב. הגאולה די"ב תמוז, ובהוספה בזה בכל שנה ושנה, נותנת ליהודי כחות חדשים כדי להשתחרר מכל הענינים המבלבלים והעלמות והסתרים שיכולים להפריע לו בתורה ומצוות, הן מצד הגלות הכללי, והן מצד כל מיני מניעות ועיכובים שיכולים להיות אצל כל אחד בפרטיות³⁵.

כג. הגאולה נותנת לו כח לגלות מיהו ומהו באמת³⁶ שכאשר מסתכלים עליו (אפילו בחיצוניות), רואים שהולך "יהודי של תורה", "יהודי של קדושה", וגם גופא דילהון קדישא, כל חיותו והתעסקותו הוא בלימוד התורה וקיום המצוות, וגם בעניני רשות – "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", וזה ניכר בכל עניניו – במאכלו ובמשקו ובטיולו ובמשאו ומתנו וכו'³⁵.

כד. יתירה מזו: אם ישנו בלבול מצד חושך הגלות – הרי זה מעורר אותו כדי להתגבר בנפשו, בהתגברות חדשה בעבודתו, ועד שעל ידי זה ניתוסף חידוש דעבודת התשובה וכיוצא בזה, שלא הי' עד אז³⁵.

חיזוק האמונה והצפי' למשיח ע"י לימוד בעניני גאולה

כה. יש להדגיש ביתר שאת וביתר עוז ע"ד חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא", כולל ובמיוחד – ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה, החל מפרשת השבוע [פ' בלק]³⁷.

כו. וכן בספר היד להרמב"ם – ס' הלכות הלכות – בשני פרקים האחרונים הנקראים בשם "הלכות (מלכים ומלחמות ו) מלך המשיח", אשר, הלימוד בענינים אלו הוא באופן ד"כל העוסק כו' כאילו כו'³⁸.

32) תש"נ שם: "כפי שזה הודפס כבר כמה פעמים, ועכשיו - עוד הפעם". ראה לעיל הערה 7. 33) ראה ימי הגאולה י"ב-ג' תמוז תשמ"ח - התוועדות ע"י 14: ענין נוסף הקשור עם יום ההולדת י"ב תמוז - מזמור תהלים המתאים למספר השנים, ע"פ המנהג המקובל מהבעש"ט (שנתפרסם ע"י בעל יום ההולדת ובעל הגאולה עד שנעשה להנהגה קבועה מדור דור, ובאופן דמוסיף והולך) לומר מזמור תהלים המתאים למספר שנותיו, החל מיום ההולדת, במשך כל השנה כולה, עד ליום ההולדת הבא.

ובהקדמה - שהעלי' במזמור תהלים משנה לשנה נמשכת גם לאחר ההסתלקות, כולל ובמיוחד - בקשר לצאן מרעיתו, מציאות של ציבור, "שאינן הציבור מתי", כידוע סיפור בעל ההולדת והגאולה ששמע מאמר חסידות מאביו ביום הולדתו (כ"ף חשוון) הפ"ד (כמה שנים לאחר הסתלקותו) על פסוקי תהלים דמזמור זה, סיפור שנתפרסם גם בדפוס ונעשה הוראה לדורות. ובנוגע ליום ההולדת דשנה זו . הרי, המזמור של בעל ההולדת ובעל הגאולה (שממנו יראו וכן יעשו ההולכים בדרכיו ואורחותיו אשר הורנו [הערה 60: "כולל גם אלו שמספרים להם על זה, בדרכי נועם ובדרכי שלום, ובדברים היוצאים מן הלב עד לעצם הלב"]], המתאים למספר שנותיו ביום ההולדת דשנה זו (תר"ם - תשמ"ח) הוא מזמור ק"ט.

34) תש"נ שם: "כל אחד לפום שיעורא דילי".

35) ש"פ חוקת תשמ"ח - התוועדות ע"י 566.

36) תשמ"ח שם: "שהוא יהודי אשר "לב תמיס לה" ולתורתו" - ומגלה זאת בכוחות שלו ובלבושים דמחשבה דיבור ומעשה, ועד לגוף ונה"ב שלו, באופן של חקיקה מיני' ובי' מעבר לעבר, שכאשר וכו'".

37) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז, תשמ"ט - התוועדות ע"י 2-11: "בעמדנו בחג הגאולה י"ב תמוז, שחל ביום הש"ק, פ' (חוקת-בלק, שבה "נאמר . . . נבא בשני המשיחים" וכו'".

38) תשמ"ט שם ע"י 12: "...ועי"ז ממחרים ומזרזים ופועלים תיכף בפועל ממש".

למצב שגם הם יוכלו לכתוב שבמשך השנה, המציאו לבעל הגאולה ג' מעשים בפועל ממש²⁶.

טז. כדאי לפרסם כל זה [ולהשתדל לפעול ענין זה אצל עוד יהודים, אנשים נשים וטף]²⁷. אשר נוסף להתועלת שבזה שיוכלו לראות מה פעלו אישית, הרי זה יזרו גם, שבשנה הבאה יוסיפו עוד יותר בעשיית דברים חדשים בכל הפעולות הנ"ל²⁸.

חיזוק עניני י"ב-ג' תמוז בקשר לס"ג שנה

יז. [בתש"נ אמר] בקשר עם שנת הס"ג מחג הגאולה י"ב-ג' תמוז, ומיום הולדת המאה ועשר דנשיא דורנו²⁹ - כדאי ונכון ביותר: (א) להוסיף בנתינת הצדקה במספר של מאה ועשר (ובמספר של ס"ג), פרוטות וכיו"ב³⁰.

יח. (ב) להמשיך בכל מקום ומקום את ההתוועדות דחג הגאולה בי"ד [אסרו חג]³¹, ט"ו וט"ז תמוז, ובתקוה חזקה שי"ז תמוז יהפך לששון ולשמחה ולמועדים טובים [ראה לעיל אות ט ואילך]³⁰.

יט. (ג) לחזק את הפעולות דעשיית שיעורי תורה ברכים, באופן של "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה" - בהתאם לכך שבעל הגאולה קישר את חגיגת הגאולה שלו עם מאמר כדיבור המתחיל זה³⁰.

26) תשמ"ח שם ע' 6-7: "ולהוסיף, ש"ע"פ הידוע גודל מסירת נפשו של בעל הגאולה עבור כא"ו מהאנשים והנשים והטף - הרי, מובן וגם פשוט, שכל האמור וכו'".

27) משיחות ימי הגאולה י"ב-ג' תמוז תשמ"ח - התוועדות ע"י 7: "ואם יש צורך בבקשת מחילה על ההתערבות כו' - מבקשים מחילה בכל ד' חלקי הנפש, אבל, העיקר שהדבר יבוא לידי מעשה בפועל, כולל גם - להשתדל לפעול ענין זה אצל עוד יהודים, אנשים נשים יטו, ותבוא עליהם ברכה - על האנשים והנשים והטף שיעסקו לפעול ענין זה גם אצל אחרים - ברכת ה', מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, ולא רק באופן של שחר, "לפום צערא אנרא", אלא גם באופן של צדקה, לפי הישג יד הנותן, הקב"ה".

28) ש"פ חוקת תשמ"ח - התוועדות ע"י 567.

וראה ש"פ ואתחנן תשמ"ח - התוועדות ע"י 166: "ועד"ז בנוגע לכא"ו - שכאשר עושה חשבון צדק בנפשו, כמו בליל ששי (כידוע המנהג שאז ערים מאוחר יותר, ובפרט החל מחמשה עשר באב ואילך), די לו לעיין ב"התק" שהשאר אצלו (ממכתבו ע"ד ג' הפעולות הטובות), ושוב לא יטטרן להאריך בחשבון צדק! והעיקר - שע"יז יתעוררו להוסיף בכל הפעולות, ופשוט, שאין להסתפק בהוספה לפי ערך מה שעשו עד עתה, כפלים ממה שעשו עד עתה - שלא יאה חוטא נשכר... אלא, לכל לראש יש להשלים החסרון, ואז, להוסיף עוד יותר".

29) ראה ש"פ בלק תש"נ - התוועדות ע"י 13: כל דבר ה"ה בהשגחה פרטית, ובפרט מאורע, ומאורע כללי כיום הולדת של נשיא בישראל (כאשר ירדה נשמתו כדי למלאות את שליחותה למטה), אשר "הנשיא הוא הכל", במילא מובן שהחידוש ביום ההולדת דשנה זו (יום הולדת המאה ועשר), פועל ענין חדש ועי"ז מתחיל שלב ותקופה חדשה (ב"מזלו גובר" של העבודה והשפעה דבעל יום ההולדת, ו"בית רישא גופא אזיל". ושם ע' 20-1: "זוה נותן כח ליהודי - לכל יהודי - שבמעמד ומצב ד"רחוב העיר", יעמיד את עצמו במצב של גאולה - למעלה מכל המניעות ועיכובים של גלות, ויקיים תומ"צ ובהוספה (יוסף) ללא כל הפרעות, בידועו שהוא "מלך", ומלך הוא בעל-הבית על כל מדינתו - סביבתו, הוא יכול לעבוד ועובד את הקב"ה בלי בלבולים, ולגלות בכל העולם כולו את מלכותו ית' - ה' ימלך לעולם ועד".

ונוסף לעבודת היהודי בזה, הוא מקבל ע"כ גם כוחות וברכת מהקב"ה, שאצלו - אצל כל יהודי, הן בחוץ לארץ ועל אחת כמה וכמה בארץ הקודש - יהי' שלום ושלוה בחייו בפרטיים וחייו הכלליים, בכדי שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ולגלות מלכותו ית' בכל העולם. וי"ב תמוז שנה זו, יום הולדת המאה ועשר של יוסף שבדורנו, מקבל כל יהודי כחות חדשים בהעבודה ה"ל, שהעבודה תעשה באופן של פעולה נמשכת, "וירא לאפרים - ע"ש הפרני אלקים בארץ עניי - בני שלשים גו", להעמיד תלמידים ותלמידי תלמידים, והעמידו תלמידי הרבה, דורות ודורי דורות של יהודים עוסקים בתורה ומצוותי - בני שלשים, בני רבעים. ועוד והוא העיקר - שעל-ידי העבודה באופן ה"ל (מלכות יוסף), שמעמיד עצמו במצב של גאולה - הוא מגלה איך שהדור האחרון בגלות נעשה מיד דור הראשון של גאולה . . . כדאי תמיד לקשר החלטה כללית עם הוראה פרטית, שאז בטוחים כי זה יצא אל הפועל". עיין שם בארוכה, ע"ד החידוש דמאה ועשר שנים, וס"ג שנה.

30) תש"נ שם 21.

31) עיין בראשי דברים מיחידות כללית לאורחים שי', י"ד תמוז תנש"א: "ומי"ג תמוז מגיעים מיד להמשכו - י"ד תמוז, שהוא בדוגמת "אסרו-חג" דחג-הגאולה שהיה בי"ג תמוז . . . ובאופן ד"אסרו חג בעבתים", שהוא קשור בחזק עם היום דחג-הגאולה". ושם: "...ואח"כ היה ה"אסרו-חג" ד"ב-ג' תמוז". ושם: "ובמיוחד שעומדים באיסרו-חג דחג-הגאולה ומיום רביעי - איסרו-חג וכו'".